

saa maa sige, en gros, uden Hensyn til de Udtalelser, som Folketingsmanden fra Æbeltoft fremkom med, og de Tillægsbekendtgørelser, som kom efter, den 19. Maj 1917 og 17. Juni 1918, fortsatte med denne en gros Anvendelse, idet der blev fastsat Bestemmelser under eet for alle Varer —, i Bekendtgørelsen af 1. Februar 1917 stod der: Det er indtil videre forbudt ved Salg af Varer o. s. v.

Det er en saadan Administration og Udvikling, vi tager Afstand fra, naar der nu skal gives en ny Lov, hvorved Rigsdagen for en Del paa ny skal afgive sin Magt til den høje Regering. Der vil være Tid til i et Udvalg, som det ærede 12te Medlem fra 2den Kreds (P. Nørgaard) bebudede at ville foreslaa nedsat, at forhandle nærmere om det foreliggende Lovforslag, thi saa længe Afviklingsudvalget, det ifølge § 1 i Afviklingsloven nedsatte Udvalg, ikke har gjort Indstilling om og Rigsdagen ikke har vedtaget, at Bestemmelser, som er grundede paa den oprindelige Lov af 7 August 1914, er ophævede, og saa længe heller ikke den kongelige Resolutions Bestemmelse om Nedsættelse af selve Den overordentlige Kommission er ophævet, er der ikke særlig Grund til at nedsætte dette nye Tilsynsraad, thi vi har jo Den overordentlige Kommission, der vogter ganske godt paa Tiden og Forholdene. Der vil være tilstrækkelig Tid og Lejlighed til at prøve det foreliggende Lovforslag. For at vi skal give den højtærede Indenrigsminister en Magt som den, der ligger i dette Lovforslag, maa der være en politisk Tillid af en anden Art til Stede end den, som for Tiden raader indenfor mit Parti overfor det højtærede Ministerium. Vel kan den højtærede Minister sige, det er jo kun en foreløbig Under søgelse, der skal ske efter § 1 i Lovfor slaget, og at der ikke vil ske noget, før Indenrigsministeren har videresendt de indgaaende Redegørelser til Rigsdagen, men hvad der kan foretages ifølge Lovfor slaget er allerede tilstrækkeligt til, at der kan opnaas Resultater, som uden at gavne Befolkningen kan blive skæbne svangre for den vedvarende frie Ud øvelse af Produktion og Omsætning. Jeg henleder Opmærksomheden paa, hvad det ærede 12te Medlem for 2den Kreds frem drog med Hensyn til Udtalelser i den ene Del af Regeringspressen angaaende Det østasiatiske Kompagni. Naar slige Tan ker kan komme frem, synes det mig, at Rigsdagen maa være meget aarvaagen overfor, i hvilket Omfang det nu afgiver

Magt til Ministeriet. De Oplysninger, der kan kræves af Tilsynsraadet, kan være af dybt indgribende Betydning for Nærings livet. Jeg sigter ikke blot til, at Drifts indtægten og Driftsudgiften, Brutto og Nettofortjenesten skal opgives, nej, Raadet kan foranstalte Eftersyn af Virksomheder nes Bøger og kan forlange indgaaende Oplysninger, ja endog forlange at erfare, hvorfra Virksomheden erholder sine Raas toffer, hvorledes de er indkøbte, og hvor ledes den afsætter sine Varer, forlange dens Kundelister frem. Nu siges det nok i § 6, at Raadets Medlemmer er under kastede Tavshedspligt, men naar først Indberetningen er gaaet til den høje Regering og derfra til Rigsdagen, er der vist ikke megen Betyggelse deri. Naar først flere Hundrede Mennesker faar Nys om det og endnu lidt mere Nys om det, kan meget blive lagt frem for Offentligheden til Skade for vedkommende Virksomhed, uden at det bliver til Gavn i øvrigt for Samfundet i det hele.

Med Hensyn til Sættelsen af Tilsynsraadet kan jeg henholde mig til det ærede Medlem (P. Nørgaard), der talte paa Venstres Vegne, og jeg kan derfor slutte mine Udtalelser med at sige, at det konservative Folkepartis Landstingsgruppes Bestræbelser i det kommende Udvalg vil gaa ud paa at faa Lovforslaget saaledes formet, at det bliver til Betyggelse for Befolkningen, uden at Rigsdagen derfor afgiver sin Magt til Regeringen i det fore slaede Omfang.

Bramsnes: Dette Lovforslags Fremkomst skyldes den særlige Udvikling i hele det økonomiske Liv, som er foregaaet under Krigen, hvad de, der har haft den største Indflydelse paa denne Udvikling, maa være klare over. Hvis der ikke faktisk havde fundet saadanne økonomiske Udskejelser Sted, som i høj Grad har skadet Samfundet og dets Borgere, vilde der maaske endnu være gaaet en Tid, inden vi havde været nødte til at beskæftige os med et saadant Lovforslag. Lovforslagets Modstandere vil altsaa lettest kunne finde Aarsagen i deres egne Kredse, det vil sige de Befolkningslag, som de mener at repræsentere, naar de gør Modstand mod dette Lovforslag. Naar vi tænker paa de umaadelige Prisstigninger, der er sket under Krigen, ligger det nær at spørge, hvad Aarsagen har været til saadanne Prisstigninger. Vi er tilbøjelige til at lade os nøje med en saadan Udtalelse som, at det